

تێگه‌یشتن له تکا کردن

[کوردی - کوردی - kurdisch]

سعيد بن علي بن وهف القحطاني

وه‌رگێرانی: شاخوان جواد أحمد

پیداچونه‌وه‌ی: پشتیوان ساییر عه‌زیز

2013 - 1434

IslamHouse.com

مفهوم الشفاعة

« باللغة الكردية »

سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة: شاخوان جواد أحمد

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

2013 - 1434

IslamHouse.com

تیگه‌یشتن له تکا کردن

یه‌که‌م: تیگه‌یشتن له ووشه‌ی (الشفاة) له زمانه‌وانیدا: یُقال شفع الشيء: ضَمَّ مثله إليه، فجعل الوتر شفعًا القاموس المحيط، باب العين، فصل الشين ص ۹۴۷، والنه‌ایة فی غریب الحدیث، ۴۸۵/۲، والمعجم الوسیط ۴۸۷/۱.. ئه‌وتریت شفع الشيء : واتا : هاوشیوه‌ی دایه پالی و له تاکتیته‌وه کردی به جوت .

وه (الشفاة) له زاراوه‌ی شه‌رعدا: واتا: ئه‌وه‌یه که‌سیک بکریته ناوه‌ندو تکاکار به ئومیدی سود پی‌گه‌یاندن و لابردنی ناخوشی و نارپه‌حه‌تی و زیان (شرح لمعة الاعتقاد للشیخ محمد صالح العثیمین ، ص ۸۰) .

له دانایی و لیزانی بانگه‌واز کردنی ئه‌و که‌سانه‌ی که دلی خویان په‌یوه‌ست کردوه به غه‌یری خوی په‌روه‌ردگاره‌وه و داوای شه‌فاعه‌تیاں لی ئه‌که‌ن ئه‌وه‌یه بویان پروون بکریته‌وه که شه‌فاعه‌ت کردن ته‌نها مولکی خوی تاکو ته‌نهایه: ﴿ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ [الزمر: ۴۴] واتا: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بلی شه‌فاعه‌ت هه‌مووی هی خوی په‌روه‌ردگاره، مولک وسامانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هی خویته‌ی، پاشان له قیامه‌تدا گه‌رانه‌وه‌تان بو لای

خوای پهروهردگار و لپرسینه‌وہ تان له گہلدا دکات له‌سەر کردہ‌وہ کانتان .

دووہم: وہ لّامی ئەو کہسانہی کہ دلّی خوایان په‌یوہست کردووہ به غهیری خوای پهروهردگارہوہ و داوای شہفاعه‌تیاں لّی ئەکەن به چەند ووتہ‌یہ کی لّیزانانہ ئەدریّتہوہ :

۱. دروست کراو (المخلوق) وہکو خوای پهروهردگار نییہ، ہەرکہسیک بلّیت: پیغہ‌مبہران و(عليهم الصلاة والسلام) پیاو چاکان و فریشتہ‌کان لای خوای پهروهردگار ریزو پلہو پایہی بہرزیان ہہیہ شہفاعه‌تمان بۆ دکەن لای خوای گہورہ ہەر وەک چۆن کہسیک بیہویّت بجیّتہ لای سەرۆک و دەسە‌لاتداران دەبیّت له ریگہی ناوداران وجیگرہ‌کان و وہزیرہ‌کانہوہ بیّت و ئەوان بکەنہ ناوہند تا کارہ‌کانیاں بۆ جیّ بہجیّ بکریّت؟ ئیمەش داوا له پیاوچاکان و خاوہن ریزو پلہو پایہ بہرزہ‌کان ئەکەین تا تکامان بۆ بکەن لای خوای پهروهردگار، بہ‌راستی ئەم ووتہ‌یہ بہ‌تالّ ترین و پوچہ‌لاّ ترین ووتہ‌یہ، له بہر ئەوہی خوای گہورہو خاوہن دەسە‌لات و گہورہی ہەموو پاشاکانی لّیک چواندووہ بہ دەسە‌لاتدارہ‌کان کہ پیویستیان بہ دەم سپی و جیگرو وەزیر دەبیّت بۆ تہ‌واو کردنی مولک و بہ‌رپوہ‌برنی کارہ‌کانیاں و جیّ بہ جیّ کردنی ہیّزو دەسە‌لاتیاں چونکہ بہ بیّ ئەوان کارہ‌کانیاں ناروات . بۆیہ ناوہند و واستہ له نیوان سەرۆک و دەسە‌لاتدار و خەلکیدا لەیہ‌کیک لەم سّی رپوہ‌وہیہ:

یەكەم: یان ئەوەتا ئەو ناوهند و واستانەیان بۆ ئەوہیە تا
حالی ئەو كەسانەیان پێ رابگەہیەنن كە نایانناسن .

دووەم: یان ئەوەتا ئەو سەرۆك و پاشا و دەسەلاتدارانە بێ ھیژو
بێ دەسەلاتن لە بەرپۆه بردنی ژیر دەستەكانیاندا بۆیە لەبەر
بێ ھیژی و بێ دەسەلاتیان ئەبێ ھەر یارمەتیدەر و جیگریان
ھەبیت .

سێ یەم: یان ئەوەتا ئەو سەرۆك و پاشا و دەسەلاتدارانە
نایانەویت یارمەتی ژیر دەستەكانیان بدن وچاكەیان لە
گەلدا بكەن، بەلام كاتیك تەكەكارێك قەسیان لە گەلدا بكات و
ئامۆزگاریان بكات تا یارمەتی ژیر دەستەكانیان بدن،
ئەوانیش دلایان نەرم ببیت و ھەستیان بجولیت و
پێویستیەكانیان بۆ جی بە جی بكات . خۆی پەرورەدگار وە كو
ھیچ یەكێك لەبەندە بێ ھیژەكانی نییە، گەرەو بەرزو بلندە
ھیچی لی شاراوە نییە، بێ پێویستە لە ھەموو دروست
كراوہەكانی ، زیاتر بە سۆزو بەبەزەییە لە دایكێك بەرامبەر بە
مندالی خۆی ، وەرپوون و ئاشكراپە كە تەكەكاران لای سەرۆك
و پاشا و دەسەلاتدارانی دنیا جاری واھەییە خۆیان وەكوسەرۆك
و پاشا و دەسەلاتداران مولك و دەسەلاتی سەربەخۆیان ھەییە،
وہ جاری وا ھەییە شەریكن لە گەلێاندا، وە جاری وا ھەییە
تەكەكاران یارمەتیدەر و جیگریانن، بۆیە كاتیك سەرۆك و پاشا و

دهسه لاتداران تڪاى تڪاكاران قهبولئ ئهڪن له بهر يه كيك له م
سى هوڪاره يه:

۱ جارى وا هه يه پيوستيان به و ناوه ندو تڪاكارانه ئه بيٽ .

۲- وه جارى وا هه يه له ترساندا تڪاى تڪاكاران قهبولئ
دهڪن .

۳- وه جارى وا هه يه له بهر پاداڻتى چاڪه يانه .

بويه تڪاى تڪاكاران هه نديڪيان له لاي هه نديڪيان له م
جوړانه يه ، هيچ كهس تڪاى كهس وهرناگريٽ و قهبولئ ناكات
يان ئوميدىكى پييه تى يان له ترساندايه (ئه مه له نيوان
به نده كاندايه)، به لام خواى پهروه ردگار نه ئوميدى به هيچ
كه سيكه و نه له هيچ كه سيكىش ئه ترسى و نه پيوستى به هيچ
كه سيكىشه (فتاوى ابن تيمية ۱/ ۱۲۶-۱۲۹)، بويه خواى
پهروه ردگار هه موو جوړه دل په يوه ست بوونىكى به غهبرى خوى
بنبركردووه و ناشياوى و نادروستيتى رپوون كردو ته وه، ههروهك
فه رمويه تى: ﴿ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا تَنْفَعُ
الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا
الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴾ [سبأ: ۲۲-۲۳] واتا: ئه ي پيغه مبهر (صلى
الله عليه وسلم) به هاوهل بريارده ران بلئ: بپارپينه وه و هاوار

بکهن بو ئه و په رستراوانه ی که جگه له خوی په روه ردگار
 ئومیدتان پبیانه که سودو قازانجتان پی بگه یهن و زیانتان لی
 دوور بخه نه وه، ئاگاداربن ئه و په رستراوانه (جگه له خوی
 په روه ردگار) به ئه ندازه ی دهنکه گه ردیله ک مولک و دهسه لاتی
 سه ربه خویمان نییه نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا، وه نه به
 شه ریکایه تیش مولک و دهسه لاتیان هه یه له ئاسمانه کان و
 زه ویدا، وه خوی په روه ردگار ئه و په رستراوانه ی نه کردو ته
 یارمه تیده ری خو ی تا یارمه تی بدن و کاره کانی بو
 به رپوه بهرن، وه تکا کردن و شه فاعه ت کردنی ه یچ که سیك
 سودی نییه لای خوی په روه ردگار مه گه ر خوی په روه ردگار
 خو ی رپگه به که سانیک بدات تا شه فاعه ت بکهن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ
 عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ بو پروون
 بونه وه ی ته فسیری ئه م ئایه ته بروانه (تفسیر القرآن العظیم،
 للإمام ابن کثیر"رحمه الله تعالى " ۷۰۷/۳، یان هه ر
 ته فسیری کی تر). ئه م ئایه ته پیروزه هه موو ئه و ده رگیانه ی
 به سه ر پرووی هاو هل بریارده راندا داخستوو که لییه وه توشی
 هاو هل بریاردان بوونه بو خوی په روه ردگار به جوانترین
 داخستن و رپگری لی کردن، که سیك کاتیک دل ی په یوه ست
 ده کات به په رستراویکه وه و ئومیدی سودو قازانجی پی
 هه بییت: ئه بییت ئه و په رستراوه خاوه نی هه موو هو کاریکی سود
 گه یانندن بییت به و که سه ی که ده بیه رستییت، یان ئه بییت

شەرىكى خاۋەن مولكەكان بىت ، يان ئەبىت پىشت و ۋەزىرو
يارمەتىدەرى ئەو پەستراۋە بىت، يان ئەبىت خاۋەنى پلەو
پايەو رېز بىت تا تاكا بكات لاي (خوای پەروەردگار)، ۋە ئەگەر
ئەم چوار كارە لە هېچ رويەكەۋە نەبوون (لەو پەستراۋانەدا)
ئەۋكاتە ھۆكارى شىرك بىر ياردان نامىنىت و بن بر ئەبىت:
التفسير القيم، لابن القيم ص ۴۰۸).